

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*J. C. Christensen*): Med Hensyn til Tilskuddet til de kommunale Realskoler ligger dette Spørgsmaal slet ikke for her; det er paa Finansloven, dette Tilskud til de kommunale Realskoler er opført.

Der har ved denne Forhandling været Tale om at faa Oplysning om, hvorledes disse kommunale Realskoler ere stilledes siden Skolelovens Gennemførelse. Det skal være mig en Fornøjelse at forelægge de Oplysninger for Udvalget, som foreligge desangaaende. Naar der nu er Spørgsmaal, om Københavns Kommune skulde have Understøttelse til sin kommunale Realskole, vil jeg henvide til, at Københavns Kommune jo ogsaa fik Understøttelse ved Skoleloven lige saavel som de øvrige Kommuner i Landet, som have oprettet Realskoler, og naar jeg henviser dertil, mener jeg, der ikke nu er Grund til at rejse Spørgsmaalet om Understøttelse til Københavns Kommunes Realskole.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Oscar Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

edtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bespisning af Børn i den offentlige Friskole.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3721.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*N. Christensen*): Noget af det dyreste, vi have her i Landet, er vel det kommunale Skolevæsen. De sidste statistiske Oplysninger, jeg har været i Stand til at gøre mig bekendt med, ere fra 1899, og deraf fremgaar, at alle Kommuner her i Landet have givet en Udgift i dette Aar til det kommunale Skolevæsen af 9 Mill. Kr. — det er foruden, hvad der tilskydes fra Amtskommuner og fra Statens Side. Men det er ikke alene noget af det dyreste, men det er ogsaa noget af det dyrebareste. Og jeg tror ogsaa, at vort lille Land med Stolthed vil kunne stille sig ved Siden af de fleste andre Lande, hvad angaar vort Undervisningsvæsen. Men vort Skolevæsen er ikke uden Mangler, og en af de største Brøst ved vort kommunale Skolevæsen er det, at mange Børn møde sultne i Skolen og derfor ikke se sig i Stand til at tilegne sig den Undervisning, der bydes dem i Skolen. Det er jo navnlig om Vinteren, at Børnene møde sultne i Skolen, hvilket jo hænger nøje sammen med, at der er mere Arbejdsløshed om Vinteren, og det forøges jo ogsaa for Landets Vedkommende derved, at Børnene ikke i den Udstrækning som om Sommeren ere ude at tjene. Det er alligevel et Lyspunkt ved Børns Arbejde paa Landet, som jeg for øvrigt gentagende har haft Lejlighed til at udtale mig om her, at skønt de vist lige saa ofte misbruges til Arbejde paa Land som i By, faa de dog, naar de ere ude at tjene paa Landet, i Reglen god Mad.

I Aaret 1898 fandtes her i Landet noget over 300,000 Børn i vore kommunale Skoler, og i Samlingen 1898—99 oplyste den daværende Kultusminister efter indhentede Oplysninger omkring fra Skolekommissioner, Lærere og Lærerinder, at af disse 300,000 var der 4,605, der som Regel aldrig fik varm Mad, 18,152, der som Regel kun fik varm Mad 3 Gange om Ugen, og i alt fandtes der 52,397 Børn, der, hvis Skolebespisningen oprettedes, saaledes som Socialdemokratiet har foreslaaet, vilde blive delagtige deri, uden at deres Forældre kunde betale derfor. Endvidere oplystes det, at der fandtes noget over 31,000 Børn, hvis Forældre vel vare nogenlunde godt stillede i økonomisk Henseende,